

presse Hanstholm-Havnen ned til en saa lille Størrelse, at man let kommer ud paa gængende Grund. Det er ganske vist mange Penge, der her er Tale om, men det er Penge, som der er al Sandsynlighed for vil give endog særdeles gode Samfundsrenter, fordi der er al Anledning til at tro, at Havnene vil blive til stor Støtte for Fiskeriet, der vil kunne udvikle sig til et stort Fiskeri paa Grundlag af dem, og at de vil blive stærkt benyttet. Jeg er ikke bange for at bygge en Havn saa stor, at den ikke straks bliver fyldt. Jeg mindes, da Københavns Frihavn blev bygget. Det var under megen Modstand. I de første Aar sagde Modstanderne: Der er slet ingen Skibe i den Havn. Den er fuldstændig tom. Men det var et stort Held, at den ikke straks var fuld. Hvorledes havde vi ellers senere været stillet? En Havn hører til den Slags Anlæg, hvor man helst maa regne med en ikke alt for kort Fremtid for Øje“. Det forekommer mig, at alle de Tvivl og de Betæneligheder, som er kommet frem ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Korsgaards Side, egentlig ogsaa har været fremme den Gang, men de har fundet Svar i det, som Hr. Alexander Foss den Gang gav Udtryk for, og jeg ser ikke, at Forholdene siden er forandret, saa at man nu skulde mene, at det var et Eksperiment, man foretog. Det er en Sag, der er saa grundigt undersøgt, at man uden Ængstelse kan være med til at stemme for det Ændringsforslag, som her er sat ind af Finansudvalget, og det skal jeg tillade mig at anbefale.

Rode: Jeg anser det Resultat, som den lange Forhandling om Hanstholm-Havnen har ført til, for særdeles gunstigt, jeg tror, det vilde være til megen Skade, om en saa vel overvejet, vel gennemtænkt og vel begrundet Plan paa Grund af en midlertidig Depression skulde være bragt til Standsning. Jeg tror, at man maa erkende, at den Kommissionsbehandling, som dette Spørgsmaal var Genstand for, efter at lange forudgaaende Overvejelser havde fundet Sted, er et af de bedste Kommissionsarbejder, der er foretaget for den danske Rigsdag, baade med Hensyn til Form og Indhold. Alle de Spørgsmaal, som Anlægget af de to Havne, der her særlig var Tale om, maatte give Anledning til, Havnens Stabilitet, Besejlingsforholdene og dens Betydning for Erhvervsudvidelser, blev grundigt gennemgaaet, og den Enstemmighed, som Kommissionen gav Udtryk for, dækkede efter min Mening ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Korsgaard troede, over

en egentlig tilstedeværende Uenighed, men var virkelig et Resultat af de vedkommende Medlemmers nøje Overvejelse af alle disse Spørgsmaal. Hvad Rigsdagen derfor den Gang gjorde, var paa Grundlag af dette betydningsfulde Arbejde at gaa til Vedtagelse af en Plan paa meget langt Sigt ud fra den Betragtning, at det for Danmark gælder om at udvikle sine Produktionsmuligheder, og at der navnlig paa Fiskeriets Omraade er store Muligheder for saadanne Udvidelser. Vor Beliggenhed, vor Befolknings Egnethed for denne Virksomhed har paa langt nær været saaledes udnyttet, at der ikke var Grund til at gøre et stort Fremstød, og det, man besluttede sig til den Gang, var at gøre et saadant stort Fremstød, og alle var klar over, at det vilde kræve en betydelig Anlægskapital, og at det ikke var en Sag, som øjeblikkelig vilde give Renter, men at det var en Sag, der, saaledes som den sidste ærede Taler nævnte, at det daværende Medlem af Folketinget Alexander Foss havde sagt, i det lange Løb vilde give store Samfundsrenter. Den Anskuelse, som Kommissionsbetænkningen og Rigsdagsbeslutningen var Udtryk for, er senere fastholdt, ikke mindst fra Fiskerierhvervets Side. Den store Forhandling paa Fiskeriforeningens Møde endte jo med, at et overvejende Flertal udtalte sig direkte for Arbejdets Fortsættelse efter den en Gang lagte Plan, og det Mindretal, som samlede sig om en anden Udtalelse, blev utvivlsomt kun saa stort, som det blev — og dog naaede det jo langt fra op til Flertallet —, fordi det ikke stillede sig paa det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard egentlig talte for, Sagens Standsning, men kun udtalte sig for Gennemførelse i et langsomt Tempo. Hvad der i Aar foreslaas, er, hvad der er fornødent, og det Tempo, hvori Havnens videre Bygning kan ske, naar Bygningen af Hirtshals-Havnen er tilendebragt, vil selvfølgelig blive afpasset efter Landets økonomiske Omstændigheder og Ønskeligheden af Havnens Færdiggørelse og derefter dens Udnyttelse.

Jeg kan derfor kun paa det allerbedste anbefale det høje Ting at følge de 14 Medlemmer af Finansudvalget, der opfordrer til at fortsætte dette store Arbejde.

Holstein: Den Sag, jeg her skal fremdrage, er tilsyneladende af lokal Natur, men i Virkeligheden er det et Spørgsmaal af vidtrækkende almen Interesse. Den drejer sig om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Simonsen allerede har fremdraget, nemlig den højtærede Trafikministers for-